

Bu gün ulaştırma bütçesinden demiryollarına ayrılan pay %8, karayollarına ayrılan pay ise % 72' dir. Sanırım bu veriler Demiryollarının ne denli gözden çıkarıldığı ve önemsenmediğinin, ülkeyi yönetenlerin kimlere hizmet ettiklerinin somut birer göstergesidir. Ülkemizde yaşananlar facialar, bilimi, mühendislik çalışmalarını ve insan hayatını önemsemeyen, siyasi rantı ilke edinmiş, her olaya “kaza ve kader” mantığı ile yaklaşan ve açıklamaya çalışan bir anlayışın kaçınılmaz sonucudur.

Şu iyi bilinmelidir ki; Planlamayı, denetimi, bilgiyi, birikimi ve deneyimi devre dışı bırakan, yaşamın her alanını talan eden, küresel politikalara teslim olmuş, toplumsal ve insani sorunlar karşısında körleşen siyasi iktidarlar, Demiryollarının bu günkü geri kalmışlığının tek sorumlusudur.

Bu değerlendirmelerden sonra birazda Eskişehir' in Demiryolları için önemine değinmek istiyorum;

Eskişehir, Demiryollarının en önemli üretim, eğitim ve destek kuruluşlarının bulunduğu Demiryolları için simge olmuş bir kenttir. Eskişehir'de Demiryollarının hikayesi 1894' lü yıllara dayanır, Almanlar tarafından yapımına başlanan Anadolu - Bağdat Demiryolu Hattının Eskişehir' den geçmesi nedeniyle, buharlı lokomotiflerin ve vagonların bakım ve onarımlarını yapmak amacı ile Almanlar tarafından Eskişehir'de Anadolu-Osmanlı Kumpanyası adı verilen küçük bir atölye kurulur. 1919 yılında Anadolu işgali sırasında İngilizlerin eline geçen Anadolu-Osmanlı Kumpanyası 20 Mart 1920' de Kuvayı-Millie tarafından geri alınır ve Eskişehir Cer Atölyesi adını alan bu küçük atölyede İsmet İNÖNÜ tarafından yaptırılan top kamaları Sakarya Savaşında kullanılır.

20 Temmuz 1920' de Yunanlıların eline geçen Atölye, 2 Eylül 1922' de tekrar alınır ve Mustafa Kemal ATATÜRK' ün “Asıl savaş şimdi başlıyor bu savaş iktisadi savaştır” özdeyişiyle birlikte, demiryollarında büyük bir atılım başlar ve 1923 yılında 800 m² kapalı alana ulaşan Cer Atölyesi hızla gelişir, Köprü, Demiryolu Makası, Kantar, Lokomotif ve Vagonların bakım ve onarımı için birimler kurulur.

Eskişehir Cer Atölyesinde Top Kamalarının Üretimi, Yıl 1919

Eskişehir Cer Atölyesi. Yıl 1923

Eskişehir Cer Atölyesi 1924 yılında Demiryollarına bağlanır ve Demiryollarının gereksinimlerini karşılayabilmek için büyük bir seferberlik başlatılır, birçok makina parçasının yanı sıra kesici takımların imalatları gerçekleştirilir, yetmiş insan gücünü sürekli kılmak için 1940 yıllarda Çırak Sanat Okulu ve yine ülkemizin ilk kaynak evi o yıllarda Cer Atölyesi içinde açılır ve Türkiye' nin ilk kaynak ustaları bu okuldan yetişir. 1946 yılında artık atölyeden büyük bir fabrikaya dönüşen cer atölyesinde üretimin artması ile birlikte kurulan kuvvet santrali Eskişehir' in bir bölümünün elektrik gereksinimini karşılar.

Türkiye' de hep ilkleri üretmenin onurunu taşıyan Cer Atölyesi bu kez, Ankara Gençlik Parkı için her şeyi ile yerli olan "MEHMETÇİK" ve "EFE" isimli 20 km/saat hız ve 35 ton yük kapasiteli iki küçük buharlı lokomotifin üretimini gerçekleştirir.

Eskişehir Cer Atölyesi artık büyük hedeflerin peşindedir ve yapılan yeni yatırımlarla tezgah ve tesis kapasitesini genişleterek 1958 yılında Eskişehir Demiryolu Fabrikası adını alır ve hemen ardından, Türk mühendis ve işçilerinin onur anıtı olan 1915 beygir gücünde, 97 ton ağırlığında, 70 km/h hız yapabilen ilk Türk buharlı lokomotifi "KARAKURT" un üretimi gerçekleştirilir.

1915 Beygir Gücünde, 97 Ton ağırlığında 70 km/saat hız yapabilen ilk Türk Buharlı Lokomotifi

1958

Ve DEVRİM..

16 Haziran 1961 tarihinde başlayan ve 29 Ekim 1961'de sona eren Devrim Otomobilinin serüveni, yazılı ve görsel basında çok yer aldı ve bu konu çok işlendi bu nedenle ben burada ayrıntıya girmeyeceğim. Ancak, Türkiye' de otomobil üretilemez diyen anlayışa inat 23 onurlu, yürekli, yurtsever mühendis ve işçinin 4 aylık gibi kısa bir sürede Eskişehir Demiryolu Fabrikasında kendi bilgi ve birikimleriyle üretimini gerçekleştirdikleri adı DEVRİM olan ve Türkiye için de bir Devrim niteliğinde olan bu başarı ne yazık ki bilinen nedenlerle engellendi. Bu aşamada bizlere düşen görev; o alın terini su diye içen onurlu insanların anıları önünde saygıyla eğilmek ve anılarını Devrimle birlikte yaşatmak olmalıdır. (Ayrıntılı bilgi için: TMMOB Mühendislik Mimarlık Öyküleri - I Kitabı)

1961

“ DEVRİM ”

TEKNİK ÖZELLİKLERİ

OTOMOBİLİN AĞIRLIĞI	1250 kg
MOTOR TİPİ	A4L
MOTOR DEVRİ	3600 d/d
SİLİNDİR SAYISI	4
SİLİNDİR ÇAPI	81 mm
GÜÇ	50 HP
KARAKTERİSTİK	4 ZAMANLI, SU SOĞUTMALI, YANDAN SÜBAPLI, BASINÇLI YAĞLAMA.
İMAL SÜRESİ	4,5 AY
İMAL TARİHİ	1961
İMAL YERİ	ESKİŞEHİR DEMİRYOLU FAB.
ÜRETİM SAYISI	4

Eskişehir Demiryolu Fabrikası 1960 yılından sonra artan üretim kapasitesi ile birlikte kendisini yenileyerek ve geliştirerek Alman MAK Firmasının lisansı ile 1968 yılında ilk Dizel Hidrolik Manevra Lokomotifinin üretimini ve hemen arkasından Fransız Semt Pielstick Lisansı ile 2400 Beygir Gücünde dizel motorların imalatını gerçekleştirdi ve her anlamda büyüyen fabrika 1970 yılında “Eskişehir Lokomotif ve Motor Sanayii Müessesesi” (ELMS) adını alarak Türkiye' nin ve Ortadoğu' en büyük ve tek Lokomotif üreticisi konumuna gelir ve 1986 yılında özelleştirme kapsamına alınır, yeniden yapılandırılarak TCDD' ye bağlı bir ortaklık olarak “Türkiye Lokomotif ve Motor Sanayii A.Ş.” (TÜLOMSAŞ) adını alır.

1971

1971 yılında Eskişehir Lokomotif ve Motor Sanayii'nde lisansla üretilen 2400 Beygir Gücündeki ilk Dizel Elektrikli Anahat Lokomotifi, bu lokomotiflerden 1985 yılına kadar 431 adet üretilmiştir.

Eskişehir Lokomotif ve Motor Sanayii (ELMS) nin , Dizel Elektrikli Lokomotif üretimine geçtiği 1970' li yıllarda, yüreği yurt sevgisi ile çarpan o özverili , üretken emekçileri yılda 60 yeni lokomotif, 400 cevher ve sarnıç vagonu, 3000 tona yakın değişik tür döküm, çelik konstrüksiyon köprü, kantar ve vinç üretimi, 250 adet değişik tip demiryolu makası ve sayısız yedek parça üretimini gerçekleştiren bir potansiyel güç yaratmışlar, ancak ne yazık ki bugün adı TÛLOMSAŞ olan bu kurumun, 1986 yılında başlayan, kamu kuruluşlarının küçültülerek daha verimli hale getirilme anlayışı ile birçok atölyesi işlevsiz hale getirilerek kapatılmıştır.

Bugüne kadar değişik güç ve tipte, lisanlı ve yerli tasarım lokomotif, yük vagonu üretimini gerçekleştiren, TCDD' için çelik konstrüksiyon köprü, kantar, demiryolu makası ve binlerce çeşit malzeme üreten Ülkemizin en büyük ağır sanayii kuruluşlarından biri olan ve Ülkemiz ekonomisine büyük ölçüde katkı sağlayan, artı değer yaratan, yerli sanayimizin gelişmesinde lokomotif görevi üstlenmiş ve yan sanayii ye yetişmiş insan gücü yetiştiren ve ülkemizde hep ilkleri üretmenin onurunu taşıyan TÛLOMSAŞ, bu gün ne yazık ki, kurulu kapasitesinin çok altında üretim yapan, proje ve üretim yeteneğini yitirmiş her anlamda küçülmüş bir kurum haline bilinçlice getirilmiştir.

Bunun yanı sıra, ilk başta belirttiğim gibi Demiryolları için bir simge kent olan Eskişehir' de 1942 yılında kurulan TCDD' nin insan kaynağı "Demiryolu Meslek Lisesi" bugüne kadar binlerce nitelikli Demiryolcu yetiştirmiş bir kurum olmasına karşın tasarruf tedbirleri (!) nedeniyle 25.07.1996 yılında kapatılarak TCDD' nin insan kaynağı da kurutuldu, yine Cumhuriyet döneminin kurumlarından olan ve Eskişehir' le özdeşleşen ve 1936 yılından beri Demiryolu çalışanlarına ve Eskişehir Halkına hizmet sunan TCDD Eskişehir Hastanesi' de yine aynı gerekçeyle 2004 yılında Sağlık Bakanlığına devredilmiştir.

TCDD' nin ve ona bağlı olan kuruluşların işlevsizleştirilerek tasviye sürecinin temelinde 1995 yılında dünya bankasının verdiği kredi karşılığında yine bir dünya bankası kuruluşu olan Booz-Allen & Hamilton adlı Amerikan Danışmanlık Firmasına hazırlatılan "TCDD' nin Yeniden Yapılanması Raporu" yatmaktadır. Bu rapor doğrultusunda 1996 yılından itibaren TCDD' nin özelleştirilmesi ve kamu kuruluşu işlevinin yok edilmesi çalışmaları başlatılarak TCDD için yaşamsal önem taşıyan birimlerin birçoğu tasviye edilmiştir. Bu nedenle, TCDD bu gün ne yazık ki demiryolu alt ve üst yapı elemanlarını üretemeyen, çeken araçların üretiminde teknolojisini geliştiremeyen, en temel girdilerini dahi ithal eder bir konuma düşürülmüştür. Sonuç olarak, 1996 yılında başlatılan yeniden yapılandırma süreciyle birlikte bugün TCDD bütünüyle dışa bağımlı hale getirilmiştir.

Umarım, yüreğinde bir parça yurt ve insan sevgisi olan karar verici konumda olanlar bu acı tablo karşısında biraz düşünürler ve kurumların bugünkü çöküşünün ve yaşanan tüm olumsuzlukların nedenlerini sorgularlar ve Cumhuriyetin o zor koşullarında onca yoksulluk içinde kendi öz kaynaklarımızla nelerin yapıldığını bir kez daha anımsama fırsatı bulurlar.

MAKALE

İŞSİZLİK KADERİMİZ DEĞİL...

Taner CİVELEK

"Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam cani olduğumdan değil, emekçi olduğumdan asılacağım."

Albert PERSONS, 1 Mayıs 1886

İş, bir amaca varmak için yapılan eylemler bütünüdür. Örneğin bu yazının yazılması da, okunması da bir iştir.

Kapitalist düzende üretim araçlarını elinde bulunduran sınıf (sermaye sınıfı) kâr amaçlı üretim yaptığı için kâr elde etmek amacıyla ürettiği mal veya hizmet üretiminin belirli aşmalarında bir metaya (emek gücü), işçi olarak adlandırdığı insanlara ihtiyaç duyar. Her metanın bir kullanım değeri olduğu gibi kapitalist satın aldığı bu metayı çalıştırarak kullanır. Emek gücü potansiyelini satan kişi çalışma esnasında bunu fiili eyleme dönüştürür ve işçi olur. İşçi ise yaşamını idame ettirmek için bu fiili eylemi zorunlu olarak kabul eder, işe tabi olur ve işe uyumlu olmak zorunda kalır. Sermaye sahibi işçinin (insanın) emeğini satın alarak gerçekleştirdiği üretim sonucunda doğası gereği artı değer sömürsü yapar, insanı sömürür. Başka bir seçeneği olmadığını düşünen işçi (sınıf) kapitalizmin boyunduruğu altına girer. Bu yüzden kapitalizmin en sevdiği kelimedir *işçi*.

Kapitalizm, yapısı gereği ekonomik krizlerden kurtulamaz. Tüm bu koşullar karşısında iktidarı elinde bulunduran egemen sınıf sürekli çözüm arar, fakat bu çözüm yalnızca kendisi içindir. Sözde özgürlük savunucusu kapitalizm, bunu yaparken baskı ve sindirme yöntemini asli çözüm olarak uygular. Her defasında krizin bedelini işçiye ödetir. Bundan dolayı eşitsizlikler, adaletsizlikler ve hak

kayıpları (tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de) vahşice devam eder.

Sözde özgürlük savunucusu kapitalizm, kendi işçisinin işsizlik, dolayısıyla yaşam sorununu gerçekte görmezden gelir. İşsizlik sorununu çözerken kendinden değil sahibi olduğu devletten, ülke varlıklarından ve işçiden zorla alarak çözüme gitmeye çalışır. Başlangıçta "Hamdolsun, korkulacak bir şey yok" diyerek, krizi fırsatlara çevireceğini söyleyen Başbakan ve krizi görmezden gelen AKP Hükümeti, şimdilerde çeşitli vergi düzenlemeleri ve IMF ile yapılan görüşmelerle sermaye kesiminin talepleri doğrultusunda adımlar atıyor. Bugüne kadar yaşadığımız tüm krizlerin en büyük mağduru olan ücretliler, üretici köylüler ve yoksullar ise bir kez daha görmezden geliniyor. Göstergelere baktığımızda ise kriz sanayi üretimini %23,7 düşürürken bankacılara %38 kâr ettirmiştir. Halkımız ise gün geçtikçe sefaletle sürüklenmektedir.

"İş istiyorum!" kapitalizmin sloganıdır. Yani insanların yaşamını sürdürebilmeleri gerektiği için işe ihtiyaçları vardır. Fakat işsizlik yalnızca kapitalizmde vardır.

Ülkemizde emperyalizme göbekten bağlı AKP Hükümeti tarafından uygulanan gerici-neo-liberal politikaların iflası sonucu olarak işsizlik oranı giderek artmaktadır. DİSK-Birleşik Metal-İş Sendikası verilerine göre ülkemizdeki son durum şöyledir;

"İşsizlik ödeneği için İŞKUR'a müracaat edenlerin sayısı geçtiğimiz 6 ayda 317 bin, işten ayrılmak zorunda kaldığı için iş müracaatı yapanların sayısı da yaklaşık 185 bin olarak açıklandı. Buna göre işten

atılanların resmi rakamlara yansımaları 500 binin üzerine çıktı.

İşten atılmaların en çok gerçekleştiği il yaklaşık 165 bin kişi ile İstanbul olurken, İstanbul'u Bursa 46 bin, İzmir 38 bin, Ankara 28 bin, Tekirdağ 20 bin kişi ile izledi. Manisa, Adana, Antalya ve Denizli'de işten atılanların sayısı 10 binin üzerine çıktı.

Marmara Bölgesi işten çıkarmaların en çok olduğu bölgedir. İşten atılmaların en az yaşandığı iller ise Ardahan, Bayburt, Hakkâri, Şırnak ve Ağrı oldu. Bu illerde işten atılanların oranı toplam işçi sayısının yüzde 1 düzeyine ulaşmadı. Araştırmaya göre işten çıkartılanların yarısından çoğu (yaklaşık 276 bin kişi) Marmara Bölgesinde. Bu bölgede her yüz işçiden 7'si işten atılırken, Ege Bölgesinde bu oran yüzde 6,17, İç Anadolu'da yüzde 4,4, Güneydoğu Anadolu'da yüzde 4,32, Akdeniz'de yüzde 4,19, Karadeniz'de yüzde 3,3. İşten atılmaların en az yaşandığı bölge ise Doğu Anadolu. Bu bölgede söz konusu oran yüzde 2,97 " Tüm ülke genelinde ise resmi rakam %15,6'dır ve bu cumhuriyet tarihinin en büyük rakamıdır.

Eskişehir'de ise yaklaşık 20.000 kişi işten çıkarılmıştır ve çıkarılmaya da devam etmektedir. Ayrıca yine bu dönemde yapılan açıklamalara göre kayıt dışı istihdam %40,8'dir.

Kapitalizmin kısır döngüsünün farkına varan ve sınıf bilinci giderek gelişen yoksul emekçi halkımız, kendiliğinden veya ortak olarak geliştirdiği eylemlilikler sayesinde insanca yaşam mücadelesinde geri dönülmez adımlar atmıştır. Özellikle hak kayıpları ekseninde gelişen mücadele çizgisi ile halkımız, parasız eğitim, parasız sağlık, barınma hakkı gibi konularda ülkemizin özellikle ranta açılan büyükşehirlerinde mücadelesini sürdürmektedir. Toplumun emekten yana tüm kesimleri ile birlikte krize alternatif programlar oluşturma sahasına halkımız bizzat katılmıştır. Özellikle yerel seçimlerde işbirlikçi iktidarın aldığı sarsıntının temel kaynağı sokaktan, işçilerden yani halktandır. Tökezlemiş durumda olan AKP iktidarı çeşitli manevralarla durumu düzeltmeye çalışırken, bir yandan da emperyalizmin kendine verdiği görevleri getirmeye devam etmektedir.

Son dönem kendisine verilen görevler Obama'nın ülkemize gelişiyle iyice belirginleşmiştir.

Oysa tüm bu yaşanalar karşısında, emekten ve halktan yana bir mücadele çizgisini benimsemiş TMMOB olarak, bir başka dünyanın, bir başka düzenin olduğunu biliyoruz. Soruna mevcut düzen içinden çözüm üreten programlar sunulduğu gibi, sol çözümlerde sunulmaktadır. Tek çözüm yolu olarak gördüğümüz program(mücadele programı); İnsanca bir yaşamın sürdürülebildiği, temel insani ihtiyaçlarımızın tamamen karşılandığı, hiçbir zaman işsizlik korkumuzun olmadığı, patron(sermaye sınıfı) için değil ülkemiz ve halkımız için çalıştığımız bir dünya mümkündür. Bu dünyanın kurulması emekten ve halktan yana tüm kesimlerin ortak mücadelesi sonucu zafere ulaşacaktır.

TMMOB olarak, işsiz kalan veya işsiz kalmaktan korktuğu için çalışma yaşamında karşılaştığı hak gasplarına sessiz kalan ücretli çalışan arkadaşlarımız ile somut bir dayanışma sürecini başlatılması sürecini örgütleyeceğiz. İlk adım olarak, TMMOB birimlerinde işsiz mühendisler takip komisyonu kurulması, işyeri temsilciliklerinin aktif hale getirilmesi ve TMMOB'nin bir eylem programı oluşturmaları konularında çalışmalar başlatacağız.

İnsanlık tarihi sanayinin gelişmesi ile birlikte iki sınıf meydana gelişine tanıklık etmiştir. Üretim araçlarını elinde tutan kan emici sermaye sınıfı ile işçi sınıfının iktidar savaşı günümüzde de artarak devam etmektedir. 1881 yılında ABD'de Emek ve Meslek örgütleri 14-15 saat olan iş saatini 8 saate indirmek için ülke genelinde mücadeleye başladı. ABD'nin Chigago kentinde 40 bin tekstil işçisinin gerçekleştirdiği eylem kanla bastırıldı. Aynı kentte, bir fabrikada 8 saatlik işgünü için greve çıkan 1400 işçi işten atıldı. Aynı tarihlerde greve çıkanlara ateş açıldı ve 4 işçi yaşamını yitirdi. Saldırıları, mücadele ateşini söndürmedi, aksine körükledi. ABD ve Kanada'da sendikalar ve diğer örgütlerin yükselttiği mücadele sonucu 1 Mayıs 1886'da yaklaşık 350 bin işçi greve çıktı. Dört yiğit işçi önderi Albert PERSONS,

Adolph FISCHER, George ENGEL ve August SPIES, 1 Mayıs 1886 yılında 8 saatlik iş günü mücadelesinde önderlik yaptıkları için idam edildi. ABD'de yaşanan bu olaylar uluslararası işçi örgütlerini harekete geçirdi. II. Enternasyonal 1889'da Paris'te düzenlediği kongrede, Amerikan işçilerinin mücadelesini desteklemek amacıyla dünya çapında gösteriler düzenledi. 1890'dan başlamak üzere 1 Mayıs'ı da, "Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü" olarak kabul etti.

Ülkemizde ise ilk olarak 1920 yılında İstanbul'da yine Emperyalist işgal altında kutlanan 1 Mayıs, ilerleyen yıllarda tüm baskılara, yasaklara ve katliamlara rağmen kutlamaya devam etti. Elde edilen kazanımlar sonucu sermayenin iktidarları geri adımlar atmak zorunda kalmıştır. Emek ve meslek örgütlerinin yıllardır sürdürdüğü kararlı mücadele

sonucu, AKP Hükümeti 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan etmiş ve başta yine karşı çıkmasına rağmen Taksim Meydanını emekçilere açmak zorunda kalmıştır. 1 Mayıs 2009 'da Taksim alanında tarih yeniden yazılmıştır.

Son tahlilde, TMMOB olarak, tarihimizden aldığımız birikimle, yoksul emekçi halkımızın ve ülkemizin çıkarları doğrultusunda sürdürdüğümüz mücadele çizgimizi 1 Mayıs alanlarına taşıyacağız. Tüm emek örgütleri ile birlikte sürdürdüğümüz onurlu mücadelemizi zafer bizim olana kadar sürdüreceğiz.

İşsizlik kaderimiz değil, ülkemiz ve halkımız için daha fazla cüret!

Haydi Alanlara, Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın örgütlü Mücadelemiz, Yaşasın TMMOB

TMMOB ETKİNLİKLERİ

SUYUN TİCARİLEŞTİRİLMESİNE HAYIR PLATFORMU FORUM-PANEL ETKİNLİĞİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Dünya Su Forumu'na karşı alternatif olarak Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu tarafından düzenlenen “Forum-Panel” 19-20 Mart 2009 tarihinde İstanbul'da Mustafa Kemal Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI'nın da açılış konuşması yaptığı forumda çeşitli oturumlarda TMMOB görüşleri katılımcılarla paylaşıldı. Ayrıca TMMOB Su Raporu katılımcılara sunuldu.

Mehmet SOĞANCI'nın açılış konuşması aşağıdadır.

“Değerli katılımcılar, hepinizi bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları adına, örgütümüz TMMOB adına saygıyla, sevgiyle, dostlukla selamlıyorum.

Sağlıklı suya erişme hakkımızdır. Bu hakkımızın elimizden alınmasına izin vermemek için bugün bir araya geldik. Burada toplanırken geçmişten beri yaşadıklarımızı, örgütlerimizin birikimlerini de değerlendirerek, yaptığımız çalışmalarını ortaklaştırarak bir araya geldik. Uluslararası şirketlerin söyledikleriyle hareket edenlere alternatiflerin var olduğunu söylemek için burada toplandık.

Bizler farklılıklarımızı ortadan kaldırmak için değil, farklılıklarımızın zenginliğimiz olduğunu bilerek bir araya geldik. Su konusunda “su ticarileştirilemez” ortak paydasında buluşarak bir araya geldik. Hoş geldiniz, hepimiz hoş geldik.

TMMOB olarak biz, bu etkinliğe destek olmak için örgütümüzün birikimlerini “Küresel Su Politikaları ve Türkiye” başlıklı “TMMOB Su Raporu”nu hazırlayarak geldik.

Alternatifi olmayan ve insanoğlu tarafından üretilmeyen üç doğal kaynak; hava, toprak ve “su”dur. Bu üç doğal kaynak da birbirleriyle ilişkili ve ayrılamaz bir bütündür. Bütünün parçalanması tüm yaşamı felakete getirir. Bu nedenle üç kaynağın da temel yaşam hakkı olarak görülmesi ve kabul edilmesi gerekir. Hiçbiri ticari amaçlara alet edilmemelidir. Ancak süreç, canlıları temiz havaya, temiz suya ve toprağa hasret bırakacak şekilde gelişmektedir. Özellikle son yıllarda su üzerindeki baskı hızlı bir şekilde artmaktadır.

Uluslararası şirketler oluşturdukları kurumlar aracılığıyla, sağlıklı suya erişimin suyun ticari meta haline getirilmesiyle mümkün olacağı söylemleriyle, su hizmetlerinin özelleştirilmesi için çalışmaktadırlar. Bu anlayışlarını egemen kılmaya çalışanlar son olarak, Dünya Su Konseyi'ni kurarak kendilerine kurumsal bir yapı kazandırmışlardır. Politikalarını egemen kılmak amacıyla da her üç yılda bir Dünya Su Forumları'nı düzenlemektedirler. Bu forumların sonuçları suyun ticari bir meta haline getirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu hafta İstanbul'da düzenlemekte oldukları forumun sonuçları da bunlardan başka olmayacaktır.

TMMOB, su üzerindeki küresel etkilerin ülkemizdeki yansımalarını ve geleceğine ilişkin tespitleri kamuoyunun gündemine taşımak amacıyla 2006 ve 2008 yıllarında Su Politikaları Kongrelerini düzenlemiş ve kongre sonuçlarını kamuoyuyla paylaşmıştı.

2. Su Politikaları Kongresi'nin sonuç bildirgesinde şunlar yazılıdır: “Dünya Su Forumu'nun dördüncüsünün Meksika'da yapılmasının bir tesadüf olmadığı, 5. Dünya Su Forumu'nun da İstanbul'da yapılacak olmasının bir tesadüf olarak görülmemesi

gerektiği bilinmelidir. Başta Latin Amerika ülkeleri olmak üzere, tüm yoksul ülkelerin suyun özelleştirme sürecinde model ülkeler olarak görüldüğü açıktır. Meksika ve İstanbul toplantılarını bu kapsamda değerlendirmek, Su Forumu'nun hazırlık sürecinde özellikle sudaki özelleştirme girişimlerine dikkat çekmek gerekmektedir.”

Kongrelerimizin sonuç bildirgelerinde belirtilen ve TMMOB Su Raporundan da anlaşılacağı üzere 5. Dünya Su Forumu, suyumuzu pazarlamanın araçlarını oluşturmak üzere ülkemizde toplanmaktadır. Burada yapılmasını istedikleri uygulamalar halkımızın suya erişimini kısıtlayacaktır. Bu duruma, bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları olarak “dur” derken, TMMOB olarak ilgili her kesimin bir araya gelerek mücadele etmesi gerekliliğini bir kez daha vurguluyoruz. Bu nedenle de “onların” Dünya Su Forumuna karşı “bizim” Su Forumumuzu gerçekleştirmek için her türlü çabayı gösterdik.

TMMOB Su Raporu “onların” söylediklerine karşı bir alternatif söylemdir. Dileğimiz TMMOB'nin bu raporu, konu ile ilgilenen ve emekten, insandan ve halktan yana bir çaba içerisinde olanların başvurucağı bir kaynak olur.

Değerli katılımcılar, insanca yaşama her alanda olumsuz olarak müdahale edenler şimdi de mekân olarak İstanbul'u seçtiler. Biz bunları çok iyi tanıyoruz. Bunları sağlığımız, enerjimiz, gıdamız, ormanımız, madenimiz, tarım alanlarımız üzerine söylediklerinden ve yaptıklarından biliyoruz. Biz bunları çok iyi tanıyoruz.

Diyorlar ki: Sular kirleniyor. **Soruyoruz:** Kirleten kim? **Diyorlar ki:** Sular azalıyor. **Soruyoruz:** Azaltan kim? **Diyorlar ki:** İklim değişiyor. **Soruyoruz:** Değiştiren kim? Yılda 2 milyar insan sağlıklı suya erişemiyor. İnsanımızın suya erişmesini engelleyen kim? Yılda 2,5 milyon kişi suya bağlı hastalıklardan yaşamını yitiriyor.

Soruyoruz: Sorumlusu kim?

Bunların sorumluları, suyumuzu bize satmak için İstanbul'a geliyorlar. **Niyetleri belli:** Bunlar suyumuzu ticarileştirmek için aldıkları kararları uygulamaya geliyorlar.

Diyecekler ki: Su kalkınmada çok önemli. Su sağlık için olmaz ise olmaz. Gıda güvenliği suya bağlıdır.

Diyecekler ki: Herkesin sağlıklı suya erişmesi için de “suyun bedelinin olması gerekir”.

Bizde soruyoruz: Bolivya'da ne yaptınız? İngiltere'de, Meksika'da, Şili'de, Peru'da, Endonezya'da, Güney Afrika'da ve pek çok yerde ne yaptınız? Yaptığınız uygulamalarda halk suya daha kolay mı ulaştı? Yoksa susuz mu kaldı? Sizin derdiniz halka su sağlamak mıydı, yoksa sudan para kazanmak mı? Kimi kandırıyorsunuz. Yalanlarınıza siz de inanmıyorsunuz, bizi mi inandıracaksınız?

Ülkemizde verdiğiniz kredilerin koşulları su hizmetlerinin özelleştirilmesi değil midir? Bunun örneklerini Antalya'da, Çeşme'de, İzmit'te bizlere yaşatmadınız mı? Ankara'yı susuz bırakıp sonra da Kızılırmak suyunu Ankara'ya bağlamadınız mı? İstanbul'da su havzalarını yok edip kirletilmiş Melen'den suyu İstanbul'a taşımayı başarı saymadınız mı? Edirne'de suyu alırken birbirinize düşüp başarısız olmadınız mı?

Sizleri uyarıyoruz: Biz sizleri iyi biliyoruz. Burada toplananlar sizi iyi biliyor. Sizler sağlık alanında, enerji alanında, ulaştırma alanında, benzeri birçok yerde karşımıza çıktınız. Şimdi de suyumuz için geliyorsunuz. Suyumuzu size vermeyeceğiz. Suyun tartışılacağı yerde halk olur. Sizler halkın suyunu, haksız konuşacağımızı sanıyorsunuz. Halk burada. Halk kendi suyunu burada konuşuyor. Halk kendi suyuna burada sahip çıkıyor. Buradaki sese kulak verin: Su yaşamdır. Ticarileştirilemez.

Değerli katılımcılar, herkes bilsin ki TMMOB suyumuzla sahip çıkarak insanımızın yaşam hakkını savunacak, bunun için de emekten ve halktan yana olan mücadelesini sürdürmeye devam edecektir. Hepinize saygılar sunuyorum.”

SU HAYATTIR SATILAMAZ !

İstanbul'da yapılan 5. Dünya Su Formu "Su hayattır satılmaz" mitingi ile protesto edildi. Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu öncülüğünde 15 Mart 2009 tarihinde yapılan mitinge, TMMOB, KESK, DİSK ve TTB başta olmak üzere birçok demokratik kitle örgütü ve siyasi parti katıldı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı da mitingde bir konuşma yaptı.

TMMOB Sanayi Kongresi 2009'a Doğru

"Kriz ve Sanayi Sektörlerinin Durumu Sempozyumu" düzenlendi...

"TÜRKİYE SANAYİSİ BİR DÖNÜM NOKTASINDA"

TMMOB Sanayi Kongresi 2009'a Doğru Kriz ve Sanayi Sektörlerinin Durumu Sempozyumu, 28 Şubat 2009 tarihinde Ankara Milli Kütüphane Konferans Salonu'nda yapıldı. TMMOB üyesi mühendis, mimar ve şehir plancıları ile akademisyenlerin, kamu kurum ve kuruluşları ile sektör temsilcilerinin katıldığı etkinliği kayıtlı 220 delege izledi.

Toplam dört oturumdan oluşan Sempozyumun açılışı Makina Mühendisleri Odası (MMO) Yönetim Kurulu Başkanı Emin KORAMAZ ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI'nın konuşmalarıyla başladı. Açılış konuşmalarının ardından iktisatçı Prof. Dr. Korkut BORATAV, ülke sanayisinin durumuna ilişkin kapsamlı bir sunum gerçekleştirdi. Daha sonraki oturumlarda ise krizin otomotiv, demir çelik ve metal, makina imalat, tekstil, enerji, kimya, elektronik, tarım ve tarıma dayalı sanayi sektörlerine etkileri sektörel kuruluş temsilcilerince; krizin çalışanlara etkileri Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) temsilcilerince irdelendi. "Forum ve Tartışmalar" başlığı altında yapılan son oturumda ise iktisatçı Prof. Dr. Bilsay KURUÇ tarafından genel bir değerlendirme sunumu ve ardından tartışmalar yapıldı.

Sempozyum sonucunda ortaya çıkan sonuçlar, 12-13 Aralık 2009 tarihinde MMO sekreteryalığında düzenlenecek TMMOB Sanayi Kongresi 2009'a taşınarak değerlendirilecek.

EMİN KORAMAZ: "TÜRKİYE BİR DÖNÜM NOKTASININ EŞİĞİNDE"

"TMMOB Sanayi Kongresi 2009'a Doğru Kriz ve Sanayi Sektörlerinin Durumu Sempozyumu"nun açılışında konuşan MMO Başkanı

Emin KORAMAZ, neoliberal serbest pazar ekonomisinin iflas ettiğinin açıklıkla tespit edilmesi gerektiğini vurgulayarak, üretim, istihdam, ihracat, ithalat, gelir ve servet vergisi, finansal gelirler, işsizlik sigortası fonunun kullanımı, döviz kuru ve sermaye hareketleri alanlarında Türkiye'nin çok radikal adımlar atması gerektiğini bildirdi. "Başka türlü ekonomik ve sosyal bunalımdan çıkış olanaklı değildir" diyen KORAMAZ, öncelikle ve ivedilikle uluslararası finans kuruluşlarının güdümünde uygulanan üretimi, yatırımı, sanayiye, bilimi, teknolojiye, mühendisi ve toplumu dışlayan ekonomik sosyal